

РЕШЕНИЕ

№ 5484

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-A СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Йоана М. Генжова
Виктория Мингова

при участието на секретаря Нина Св. Гърманлиева
като разгледа докладваното от Стела Кацарова Въззивно гражданско дело № 20231100505548 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С решение от 02.02.2023 г., гр.д. 69480/2021 г., СРС, 164 с-в се признава за установено в отношенията между страните, че „Т.“ ЕАД има непогасени задължения към „Х.Б.“ ЕООД в общ размер на 10 384,82 лв., или както следва: на основание чл. 266, ал. 1 от ЗЗД - сумата от 8 735,94 лв., представляваща невъзстановена гаранция по Договор за СМР от 10.04.2016 г., удържана по фактури с №№ 3 и 4 от 16.06.2016 г., ведно със законната лихва от 15.06.2021 г. до окончателното изплащане на задължението и на основание чл. 92 от ЗЗД – сумата от 1 648,88 лв., представляваща договорна неустойка, съгласно Анекси № 1 и № 2 към Договора за СМР от 10.04.2016 г., начислена в максималния размер от 20 % върху дължимата сума, представляваща невъзстановена гаранция по Договор за СМР от 10.04.2016 г., за които суми в полза на ищеца е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 33884/2021г. по описа на СРС, 164-ти състав, като осъжда ответника да заплати на ищеца сумата от 1 408,00 лева – разноски за настоящото исково производство и 208,00 лв. – разноски за заповедното производство.

Срещу решението постъпва въззивна жалба от ответника по исковете „Т.“ ЕАД. Счита, че в Календарния график към договора е уговорен срок за изпълнение на възложените работи, който не е спазен от изпълнителя, поради което дължи неустойка за забава. Това вземане следва да се прихване с частта от изцяло изплатеното уговорено възнаграждение, с която същото следва да се намали поради извършването на работата с недостатъци и забава. Иска се за отмяна на решението в тази част и постановяване на друго, с което да се отхвърли главният и се уважи насрещният иск.

Въззиваемият – ищецът „Х.Б.“ ЕООД оспорва жалбата.

Софийският градски съд, IV-A с-в, след съвещание и като обсъди по реда на чл.269 ГПК наведените в жалбата оплаквания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК от надлежна страна и е допустима, а разгледана по същество е **неоснователна**.

Изцяло обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съобразно чл. 272 ГПК, когато въззивният съд потвърди първоинстанционното решение, мотивира своето решение, като може да препрати и към мотивите на първоинстанционния съд. В случая, при обсъждане само на оплакванията по въззивната жалба с оглед чл. 269, изр. 2 ГПК, настоящият съдебен състав намира, че крайните изводи на двете инстанции съвпадат. Възприема фактическите и правни констатации в обжалваното решение, срещу които се възразява в жалбата. В настоящото производство не са представени нови доказателства. Решението следва да се потвърди и по съображения, основани на препращане към мотивите на първоинстанционния съд в частта им, оспорена в жалбата.

В отговор на оплакванията по жалбата, въззивният съд приема следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД.

Страните са облигационно обвързани от договор за изработка по смисъла на чл. 258 и сл. ЗЗД.

По силата на Договор за СМР от 10.04.2016 г., ведно с Анекси № 1 и № 2 към него, ответникът по исковете „Т.“ ЕАД възлага на ищеца „Х.Б.“ ЕООД

да достави материали и отдаде под наем на възложителя строителна механизация и транспортна техника за обект „Рехабилитация и доизграждане на ВиК мрежата на територията, разположена в западната част на гр. Банкя“.

Предпоставка за предявяване на правата по чл. 265, ал.1 ЗЗД е поръчващият да не е приел работата, ако недостатъците са явни. Съобразно чл. 264, ал. 2 ЗЗД при приемането той трябва да прегледа работата и да направи всички възражения за неправилно изпълнение, освен ако се касае за такива недостатъци, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане или се появят по-късно. За такива недостатъци поръчващият трябва да извести изпълнителя веднага след откриването им. Това не е необходимо, ако изпълнителят е знаел недостатъците.

В случая, не се установява неточно изпълнение на възложената работа – било некачествено с недостатъци или със забавя спрямо уговорените срокове. С двустранно подписаните Акт образец № 19-1/ 16.06.2016 г. и Акт обр. № 19-2/16.06.2016 г., ответникът-възложител приема изцяло извършената работа, без възражения за качество и срок. Такива възражения не са предявени и при пълното изплащане на приетата и одобрена работа, съгласно издадените две фактури от 16.06.2016 г., което плащане представлява извънсъдебно признание за дължимост на възнаграждението.

Отделно, клаузата на чл. 3, ал. 1 – ал. 3 от Анекс № 1 към Договора предвижда, че срокът за извършване на уговорените СМР е 30 календарни дни съгласно Графика за изпълнение на същите, а срокът за съобщаване на дефекти - 6 месеца. Календарният график от Приложение № 4 към Договора, единствено регламентира срок за приемане на строителната площадка, от когато се поставя начало на срока за изпълнение на работите. По делото не е представен подобен акт за приемане на строителна площадка, поради което не се установява забавено изпълнение на възложените работи по смисъла на обсъдената договорна клауза.

При липса на своевременно направеното възражение от възложителя по реда на чл. 264, ал. 1 ЗЗД или за забавено изпълнение, работата се счита одобрена и окончателно приета. Не се доказва, изпълнителят да е неизправна страна в правоотношението, да не полага необходимата добросъвестна грижа и да не изпълнява точно задълженията си по смисъла на чл. 63, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД. Не се установява неточно изпълнение в качествено или срочно

отношение, на основното задължение по чл. 258 ЗЗД за постигане на възложения трудов резултат и на задължението по чл. 261, ал. 1 ЗЗД изпълнената работа да е годна за обикновеното или предвидено в договора предназначение. След като работата основателно е приета и изплатена, поръчващият не разполага с предвидената в чл. 265, ал. 1, предл. 3 ЗЗД особена правна възможност да иска намаляване на възнаграждението и в частност обезщетение за забавено изпълнение. Заявеното възражение за прихващане в този смисъл до размер на сумата 2 053,12 лв. – неустойка за забавено изпълнение по чл. 92 ЗЗД вр. чл. 39 от Анекс № 1 към Договора, е неоснователно.

Предвид изложеното, и основателни са искът по чл. 266, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 8 735,94 лв. – подлежаща на възстановяване гаранция по Договор за СМР от 10.04.2016 г., удържана по фактури с №№ 3 и 4 от 16.06.2016 г. и искът по чл. 92 от ЗЗД за сумата от 1 648,88 лв., представляваща договорна неустойка.

Крайните изводи на двете съдебни инстанции съвпадат. Първоинстанционното решение на основание чл. 271, ал. 1, изр. 1, предл. 1 ГПК следва да се потвърди.

Въззиваемият установява реализирани разноски от 1 300 лв. – платено в брой адвокатско възнаграждение, които се дължат.

По изложените съображения, Софийският градски съд, IV-A с-в

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 02.02.2023 г., гр.д. 69480/2021 г., СРС, 164 с-в.

ОСЪЖДА „Т.“ ЕАД, със седалище: гр. София, ул. „***** I“ № 11 да заплати на „Х.Б.“ ЕООД, със седалище: гр. Благоевград, ул. „***** „Т.“ ЕАД сумата 1 300 лв. – разноски за въззивна инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____